

G 4.12
EPITALAMIVM

IN NVPTIIS CLARISSIMORVM LVSITANÆ PRINCIPUM

ALPHONSI

A C

ELISABETH

6

102

junioris:

QUOD

ANTONIUS NEBRISSENSIS

In ipsa dierum festorum celebritate præsens lusit.

ANTIQUARIAE.

In ædibus Aelij Antonij Nebrissensis.

Anno 1577.

H

qisologi: apibetologe intedogdenimur lodneger.
drenitiae nopus cennica quties qutemis, id est in motu
cui, sude g Ecclecia cenni. Aue iorun pmae antea tis-
iandit, zatowomie, dnoq in motu qutemis combolitum
mum iugitidi qopastas: suote Qutese. Ebitipstum
diu ecclisie. Sed g abay Hesdzeo Szalonon eti ecclisie
festas, iugitidi iugitidi dnoq ecclisie gneq Szeneptipsecon gyo.
Hortatis jadai, non foubet festas: dnoq eundae minspis-
tui sticas. Cum biselciw Afollo, in dneu qutins do-
nemo mutti qepet, dnoq foubet festas: dnoq eundae minspis-
tui, dnoq foubet festas: dnoq foubet festas: dnoq foubet festas:
Hortatis jadai, non foubet festas: in dneu qutins do-
tutum celsipris delegates effeum, hoc pripstum taceffit;
tutum celsipris delegates effeum, hoc pripstum taceffit;

EPITHALAMIVM.

5

UNC Sacer orbis amor, qui nectis semina
rerum
Omnia: & æterno fædere cuncta tenes:
Huc lades, atque fides, pax, & concordia tecum
Affiduæ comites, virgineusque chorus.
Cantabunt alij thalamos, Geniumque: vocabunt
Iunonemque simul, teque Hymenee canant.

NUNC Sacer orbis. Duas partes habet hoc Epithalamium. Principio enumerat bona, qua has nuptias consequuntur, deinde inducit musam de statu reruni Hispaniensium futura prædicente. Principio igitur inuocat Deos pacis autores: quoniā haec nuptia ad pacē conciliandā pertinent. Amor qui nectis semina. Nā quēadmodum philosophi dicunt: cum elementorū qualitates cōtraria sint: per amicitiā ex illis res generantur: & per inimicitiā corrumpuntur. Nectis semina via i. principia, sive illa sunt quatuor elemen ta, sive quadā ex illis, sine atomi. Fædere. pace. Est Lucani in. 4. Huc ades, æterno cōpletens omnia necu, o rerum mixtique salus concordia mudi, & sacer orbis amor. Nā amore esse pacis autorem etiam Propertius testatur, pacis, inquit, amor Deus est, pacem veneremur amantes. Fides autem pax & concordia, qua amorem comitantur, dea sunt, quibus etiam templa Roma fuerunt dicata, & à poetis virgines finguntur: ideo autem comites amoris esse dicunt, quia ubi est amor, ibi fides, ibi pax, ibi concordia est.

Cantabunt alij. Dicit se non cantaturum, qua alij poeta in suis epithalamijs cecinerunt, putat jocos & res ludicas: quas res alij canendas transmittit: sed, qua longè maius sit memorare, hoc est pacem, qua has nuptias secuta est, & futuri temporis felicitatem. Thalamos, id est epithalamium lege aliorum poetarum, qui de hac materia scripsierunt. Geniumque Deum natura, ac perinde generationis, unde Horatius primo epistolarum, lectus genialis in aula est, id est gignenda pro lis causa paratus, ergo quasi Deus nuptiarum præses inuocandus est in nuptijs. Iunonem, qua etiam nuptijs præsidet. Ouidius in epistolis heroidum. Iunonemque sacris, qua præsidet alma, maritis. Et Vergilius. 4. Aeneid Prima tellus & pronuba Iuno. Hymenee, & hic Deus nuptiarum est Bacchi & Veneris filius: qui à Gracis in celebritate nuptiarum sic inuocabatur: ut à Latinis Thalassus.

Iō Hymē Hymenee Hymē ades ô Hymenee
 Ingeminent omnes : teque Thalasse vocent.
 Et Fescennini volitent de more Sabino
 Lusus , & populo multa rapina cadat.
 Sparganturque nuces , & jungat vesper amantes ;
 Præferat incensas & noua nupta faces.
 Hæc sunt magna quidem : sed nos maiora canamus.
 Et quæ nos deceat nunc meminisse magis.

Iō hymen. Iō interiectio tani latantis ; tum dolentis est, hic latantis :
 appellatur autem Hymeneus & Hymen. Est cārmen ex epithalamio
 Catulli poeta sumptum. Ingeminant, id est repetant. Vergilius. 1. Ae-
 neid. Ingeminant plausum Tyri, Troesque sequuntur. Thalassus. hic dux
 fuit Romuli: cui pulcherrima omnium sabinarum ex raptu contigit uxori :
 vnde in nuptijs dici consuevit, cum auspicarentur sposo & sposa : ita
 vobis faeliciter cedat : ut Thalasso atque illius uxori ex raptu Sabinarum :
 unde & Thalassos. onis. pro carmine nuptiali. Martialis, quid si me iu-
 beas Thalassionem verbis dicere non Thalassionis.

Et fescennini lusus. ioci nuptiales, dicti à Fescennio Italia oppido,
 vbi rustici se inuicem opprobijs laceſſere consueuerunt. Horatius. 2. episto.
 Fescennina per hunc inuenta licentia morem versibus alternis opprobria
 rustica fudit. Consuevit autem in nuptijs hoc quoque fieri, vt in maritum
 & nouam nuptiam ioci quidam sales dicantur : de quibus Lucanus in.
 2. non soliti lusere sales, nec more Sabino exceptit tristis conuicia festa
 maritus. Et Hieronymus ad Paulam & Eustochiam, & pro Fescennino
 carmine angelii canunt, gloria in excelsis Deo : ac si dicat, loco ellorum
 carminum, qua in nuptijs & natalibus aliorum dicuntur : in ortu nostre
 saluatoris angelii canunt, gloria &c. Et populo, id est, in populum, ut
 Vergilius, it clamor cœlo. Multa rapina. putâ numismata, nuces, &
 similia quæ rapiantur : quod etiam hodie fieri consuevit in quibusdam festis.

Sparganturque nuces & hoc quoque sit. Vergilius in Buolicis. Spar-
 ge marite nuces. Vesper. stella est Veneris, quæ à Gracis dicitur hesperus
 cum post occasum sołis incipit apparet : quo tempore sponsus cum sponsa
 in cubiculo claudebantur. Vergilius in Buco. tibi deserit hesperis Oetan,
 & de vespere multa Catullus in epithalamio Manlij. Præferat, id est,
 præferat. Faces tœdas nuptiales, nam ante nouam nuptiam ignis &
 aqua præferebantur : quia hæc duo elementa potissimum in generatione co-
 ueniunt : unde Ouidius primo Meta. & ex his oriuntur cuncta duobus.

Hæc, quæ diximus supra: quia ad prolem procreandam spectant :
 cuius gratia matrimonia sunt constituta. Maiora. & quæ sint illa maiora,
 subdit scilicet fœdera & fata. Fœdera

EPITHALAMIVM.

7

Fœdera magnorum canimus conuentaque regum
Fataque non nullo dissoluenda modo.
Possedit multos discordia tetra per annos
Hesperiam , nec spes vlla dabatur opis.
Ardentesque faces & raptos crinibns hydros
Omnibus iniecit saua Megæra locis.
Non Comes ipse Duci: non Marchio præstat honorem
Non comiti miles , militibusque cliens.
Ipsi non parent regi dux atque magister
Militæ sacræ: bellicus ordo jacet.
Erigoneque simul terras exosa reliquit ,
Quæ fugiente dea , jusque piumque silet.
Talis erat mundi facies , cum bella gigantes
Incussere Joui , cælitibusque suis.

Fœdera , qua stabilita sunt per has nuptias , & conuenta scilicet.
pacta qua prius prosequitur. Dissoluenda quinque syllabarum facta dieresi
ex. u. & c. sic Ouidius in epistola Medæ. debuerant fusos euoluisse meos
Possedit multos. incipit prosequi primam partem. Discordia tetra,
turpis , Horatius in primo ser. postquam discordia tetra belli ferratos
postes portasque refregit.

Hesperiam. Hispaniam. Nec spes vlla dabatur opis. Vergilius. 2.
Aeneid. nec spes opis vlla dabatur. Megera , vna ex tribus furijs : qua
inter cognatos & propinquos diffeminat contentiones. Hydros. Serpentes,
quas pro capillis furia habere dicuntur.

Non comes. rei militaris ordinem perturbatum narrat , nam eum
duo ad comitem referatur: vt qua præsidere illi debeat : vinculum illud
solutum est belli discordia. Marchio , nomen est nouum: atque a marchi
voce barbara derivatum præstat honorem, quem debet. Cliens , puta calo ,
cacula , lyca. Magister militiae sacræ , vt sancti Iacobi , atque ordinis
Cisterciensis. Bellicus ordo iacet, id est , ea qua ordinata esse debuerant:
confusa sunt omnia. Erigone , Icari filia , qua ab Iaccho in sua speciem
compressa est: atque propter iusticiam ac pietatem erga patrem insignata
virginis est translata. Aratus dicit Erigonem homines in astate aurea
recuisse: postea vero illorum sceleris fugisse: atque in cœlum se contulisse.

Talis erat , per tres comparationes Hispanarum rerum confusione
exprimit: prima est sumpta ex bello giganteo , secunda ex chao , unde
omnia procreata ex opinione Anaxagoræ narrant poetae , tertia ex hoste
generis humani , qui apud inferos miserorum animas torquet.

Semina

EPITHALAMIVM.

Talis & ipsa fuit rerum natura priorum,

Cum chaos antiquum semina mista tulit.

Talis apud manes, miseras ubi territat umbras

Tartareus judex: dicitur esse locus.

Sed pater omnipotens tandem miseratus, Iberis

Prospexit rebus, suppetiasque tulit.

Et sua ducitorum se quisque in regna recepit.

Et qui disperit redditus ordo sibi est.

Tum rediit virgo, redierunt tempora pacis,

Quasque colit partes pacis alumna quies.

Redditur ipsa sibi concors Hispania, qualem

Non vidit Pœnus, non Viriatus Iber.

Non, cui longa fuit sed non ingrata senectus,

Argantonius, & Romulidae proceres.

Non qualem videre Gothi, quo tempore fœlix

Hispanæ gentis rex Rodericus erat.

Ne tamen hunc tamē violarent sœcula cursum

Nec posset Lachesis rumpere pensa manu

Semina mista, id est, omnium rerum causa confusa, Apud manes,

apud inferos. Tartareus iudex, infernus. Rebus Iberis, Hispanis. Prospexit,

prouidit. Suppetias, auxilium, & iungitur semper hoc nomen in

accusatio plurali cum hoc verbo fero. tuli. In sua regna, id est, propria

& victa. Ordo redditus, id est, restitutus est sibi ipse. Virgo scilicet, Erigone,

de qua superius. Vergilius in Bucō, iam redit & virgo, redeunt Saturnia regna. Quies, id est, tranquillitas, quæ alitur a pace, & illius conies est.

Redditur, restituitur. Qualem, ita fœlicem & tranquillam. Pœnus,

id est, Annibal dux Carthaginem: quo tempore rerum Hispaniensum

potitus est. Viriatus Iber, id est, Hispanus: fuit autem Lusitanus: fuit

atatem primo mercenarius, deinde latro: ad postremum dux aduersus Ro-

manos, quorum Imperatorem Claudium Munianum, deinde, Nigidium

oporescit, Argantonius, rex fuit Tartessorum, de quo Cicero de senectute

exspectenus, inquit, Tartessorum regis atatem: fuit enim Argantonius

quidam Gadibus, qui octoginta regnauit annos, centum & viginti visit.

Sirabo quoque huius meminit. Romulidae proceres. Romani, qui septen-

gentis prope annis Hispanie imperarant. Gothi, qui pulsis Romanis His-

pania præfuerunt annis centum viginti. Rex Rodericus, ultimus Goths-

rūm. Fœlix, nam postea sibi ac patriæ calamitatem peperit.

Lachesis, una ex tribus Parcis. Pensæ, stamina, quæ nentes hu-

manam

EPITHALAMIVM.

9

Prouida mens regum properauit iungere fœdus
Connubio stabili pignoribusque datis.
Nam Lusitano iuneni regique futuro
Despondit gnatam deliciasque suas.
Certius hoc multo, quam cæsa virgine porca
Fœdus Romanis quod Feciale fuit.
Silicet & fas est magnis componere parua:
Cum post diluuium reddita terra sibi est,
Tale fuit signum pacis tibi rector olympi
Et generi humano quæ bibit iris aquas.
Musa precor memora mihi nunc quæ fata sequantur
Has rædas: aut quid vincula tanta parent.
Sic ego sic contra respondit nona sororum,
Celestis cui vis nomina certa dedit.
Accipe quæ tenças (quando hæc te cura fatigat)
Quæque meo terris numine cuncta canas.
manam vitam designant. Connubio stabili, ex Virgilio primo Aenei, cō-
nubio jungā stabili, propriamque dicabo. Pignoribus, id est, filijs, quæ
sunt alias quasi pignora quadam inter viros & vocores: nunc vero inter
ipsos reges. Lusitano juuenti, id est: principi substantia. Regi futuro qui
successurus erat in regnum, si fata permisissent. Delicias suas, id est,
qua delectabantur rex & regina. Vergilius in Buco. delicias domini. Et
Catulus, passer delictum mea puebla.

Certius hoc. Comparat has nuprias fœderibus Romanorum, quæ
fanciebantur cæsa porca: nam cum sacerdotes Fœciales ad hostium fines
convenient, enarratis conditionibus pecis, porcam vulneribus conficie-
bant: dicentes, quicumque violauerit, qua his fœderibus continentur: sic
pereat, ut hæc porca: ordo est, hoc fœdus est multo certius, quam illud
fœdus, quod fuit Romanis Fœiale, virgine porca cæsa. Vergilius. 8.
Aeneid. cæsa jūngebant fœdera porca: atqui porcus erat, non porco, vt
dixit Servius in eo loco, sed genus pro genere posuit; fœdus autem à por-
co fœdi occiso dictum est: unde percutere fœdus.

Silicet, altera comparatio sumpta à re maiori, quod excusat, di-
cens, filie et & fas est. Vergilius in Buco. sic parvis componere magna
solebam. Reddita, restituta. Iris: qua bibit aquas. Vergilius primo Geor.
& bibit ingens arcus. Propertius. lib. 3. purpureus pluvias cur bibit ar-
quus aquas. Gene. 9. hoc est signum fœderis mei, quod do inter me &
vos: arcum meum ponam in nubibus cali, & erit signum fœderis inte-

me

Augusti quondam testantia nomina pacem
 Pax Augusta tenens, quā secus Ama fluit,
 Cum sua conspiciet sub mœnia fœdus iniri,
 Aeternæ pacis nunc magis omen erit.
 Nam Lusitanus princeps secura videbit
 Cum sua terga metu: consoceri que fidem,
 Armatas classes & multo milite plenas
 In mare deducet, sol ubi mergit equos.
 Et sibi subiicit: quæcumque est insula Ponto
 Aethiopes pariter, Barbaricumque finum.

me & inter terram. Musa precor, secunda pars Epithalamij de statu rerum futurarum, quod quia seculū difficile est: musam inuocat ex Horatij præcepto in poëtria, nec deus intersit: nist nodus vindice dignus incederit. Tadz, id est, faces & nuptiis. Vincula, pignora matrimonij. Nona sororum, una de nouem musis. Vis celestis id est, Vranta, quæ dicta est ab urano, hoc est, caelo, & iuste haec de futuro respondet ex astrorum peritia. Quando haec te cura fatigat. Vergilius primo Aeneid quando haec te cura remordet. Meo numine, mea auctoritate.

Augusti quondam. Pax Augusta, civitas Lusitaniae celebris ab Augusto Casare post Hispaniam ab illo pacatam dicta est: quemadmodum & Emerita Augusta urbs illi finitima: sed hec quod emeritis sit distributa, illa à pace post victoriā parta: sed alludens ad nomen dicit: nunc potius deberi appellari Pacem Augustam, nam in illius conspectu percussatur fœdus nuptiarum: quod in utriusque regni confinio factum est non longe à Pace Augusta. Ordo est. Pax Augusta tenens nomina testantia quondam pacem Augusti. Cum conspiciet nunc sub mœnia sua, id est, prope mœnia sua, iniri fœdus, magis erit omen pacis aeterna: quam sicut sub Augusto. Nam propriæ omen est auspiciū, quod sumitur ex voce aequæ verbis humanis.

Nam Lusitanus, quid facturns sit rex Portugalia prædicit: nani subiicit insulas maris Atlantici & Aethiopes, & finum Barbaricum. Secura terga, id est, cum nihil timebit à terra continentē. Consoceri scilicet nostri regis. Deducet classes ex terra in mare: sicut subducere est ex mari in terram. Vergilius. 3. Aeneid ducunt socij naues. In mare ubi sol, id est, in Oceanum Atlanticum. Aethiopes, id est, oram maris Aethiopici. Barbaricum finum. qui pars est mari Indici inter finum magnum & Gangeticū: a quo Lusitanorum nauigatio parum distat.

EPITHALAMIVM.

11

Cæsaris at vestri tibi nunc ingentia rerum
Et simul augustæ coniugis acta canam.
Reliquias belli postquam confecerit ille,
Quod bene suscepsum pro patria fuerat.
Quod bene pro sociis & nostræ gentis honore
Quod bene pro Christi religione fuit:
Hæc pia victori persolueret vota Iacobo:
Diuis templa dabit: mascula thura Deo.
Dum tamen ille parat bellum, reficitque cohortes
Quas veheat, Herculeum traiiciatque fretum.
Hæc mores tandem patriæ desuetaque corda
Componet certis legibus atque modis.

Dumque oras Libyæ cursim peragrauerit ille:
Atque sui iuris vtraque Syrtis erit:
Denique dum victor totum lustrauerit orbem:
Deque triumphatis hostibus arma refert:
Hæc intenta nouis rebus regnisque futuris
Extruet immensum posteritatis opus.
Cæsar is vestri. Ferdinandi. Augusta, id est, Elisabæ, nam quem
admodum imperatores appellantur Cæsares: ita uxores illorum dicunt
augusta. Acta ingentia pro gesta & est tapinosis: quia gesta sunt pu
blica: acta vero priuata: sed subleuatur tapinosis: quia tunc sit ingentia.
Sic Lucanus lib. 5. Licet ingentes abruperit actus fessinata dies.

Reliquias. Quod restabat de bello Granatensi. Pro patria pro de
fensione patriæ, quia inde pericula imminebat. Pro socijs, id est, regi
bus finitimis, atque reliquis Christianis. Nostra gentis, Hispania. Re
gione. quia illa tres causa sunt honesta, ut suscipiamus bellum pro neces
itate, pro gloria, pro religione, ex primo officiorum Ciceronis. Hac,
scilicet augusta nostra. Victori, id est cui tota victoria est ascribenda.
Diuis, reliquis sanctis indigentibus. Mascula thura, sic Verg. in Buco.
Verbenaque adole pingues, & mascula thura. Parat bellum, id est ex
peditionem & belli apparatum facit ad bellum ultramarinum. Reficit co
hortes, bello superiori defatigatas. Ve hat, træsuehat & traiiciat. Fret
um Herculeum, id est mare nostrum, qua est tratectus in Aphricam. De
suetaque corda, id est longo temporum interuallo à iustitia & pietate alien
ata, Ex Vergil. 4. Aeneid. Iampridem resides animos desuetaque corda.
Oras. Libyæ, id est partes littorales: quia interiora Libyæ, inculta sunt.
Cursim, celeriter. Viraque Syrtis, maior & minor, qua sunt in Africana
& regione

Vtque domus ratio constet sibi totaque quadret:
 Rem geret ille foris: res ager ista domi.
 Sed cum longa dies senio confecerit ambos:
 Dulcibus innatis omne leuamen erit.
 Vxores regum natus regesque nepotes
 Consipient lati, sy deribusque pares.
 Ioannesque suus tantæ pietatis imago
 Imperij consors & moderator erit.
 Et procul ex oculis euanuit has modo voces
 Vrania fudit: presserat ora deus.
 Atque ego, qui fueram auditurus plura libenter
 Destituor subito lumina fixus humi.

è regione Cyrenaica prouincie citra Aegyptum. Novis rebus & regnis futuris, id est, quemadmodum faciat fundamenta ad stabilitatem regnum; ne labefactetur in omnibus seculis futuris. Domus ratio, qua ex Aristotele in Oeconomicis est, ut vir præstet rebus, qua extra domum sunt: uxor vero domesticis. Constet sibi, id est sit constans & firma. Quadret, id est consentiat. Vergilius. 2. Georg. recto via limite quadret: Sumpsum est ex lapidibus quadratis, qua in adficijs consentiunt. Longa dies, id est tempus. Leuamē. consolatio. Tanta pietatis. Vergilius est. Consors, id est ex aequo reget imperium. Modo tantummodo. Presserat ora Deus. Vergilius. 3. Aeneid. prohibent nam catena parca scire Helenum, farique vetat. Destituor, à misa relinquor. Lumina fixos, id est oculos fixos habens, quod est maesticia signum inauspicatissimum.

FINIS.